

In de Nederlandse kunstgraswereld is pilot inmiddels bijna een besmet woord en wordt onder het nieuwe kwaliteitszorgsysteem ook niet meer gebruikt

Peillood

Volgens mijn vrouw grossier ik in zinloze kennis. Grossier ik in gewone woorden die dan toch een bijzondere achtergrond hebben en vaak meerdere keren een taalgrens overgestoken zijn. Pilot is bijvoorbeeld zo'n woord. Iedereen denkt dan aan een stoere bink die voorin een Boeing zit en precies de weg weet op tien kilometer boven in de lucht. Pilot is –dat snapt iedereen– afkomstig van het Engelse woord pilot. Maar dat woord is op zijn beurt weer afkomstig van het Nederlandse peillood. Een stuk touw met wat lood eraan, zodat je weet hoeveel water je onder je hebt.

In de Nederlandse kunstgraswereld is pilot inmiddels bijna een besmet woord en wordt onder het nieuwe kwaliteitszorgsysteem ook niet meer gebruikt. Hoewel het woord niet meer wordt gebruikt, gaat de feitelijke toepassing gewoon door. Oude wijn in nieuwe zakken. Pilots of innovatieprojecten zoals het nu heet, zijn –zo zou je het kunnen zeggen– een noodzakelijk kwaad om innovatie aan te jagen. Je wil in de praktijk testen of een bepaald concept werkt en wil daar zo weinig mogelijk risico mee lopen. Het doel van een pilot is –mede door de extra vrijheid op gebied van aanbesteden– helaas ook een verdienmodel geworden. In 2018 en 2019 zijn er –daar lijkt iedereen het wel over eens– gewoon veel te veel nonfill-pilots gebouwd en ik heb niet het idee dat we daarvan heel veel geleerd hebben.

Ik ben geen specialist op dit gebied, maar wat is de meerwaarde om één specifiek non-water hockeyconcept op verschillende ondergronden aan te leggen? Wat is daar de meerwaarde met het oog op innovatie en doorontwikkeling van de sport? Je hebt in zo'n geval echt een peillood nodig om te weten wat er precies in de ondergrond zit. Leg mij maar eens uit wat het effect is van een andere ondergrond op de prestaties van zo'n totaal nieuw concept. Wat ik in zo'n geval mis, is wat fundamentele

discussie over non-water. Vanuit de internationale hockeybond snap ik hem wel. Hockey is internationaal een piepkleine sport en door van watervelden naar non-watervelden te gaan, hoopt men de sport te laten groeien. Maar is non-water voor de Nederlandse situatie echt een oplossing voor een reëel probleem?

Ik ben geen specialist op dit gebied, maar wat is de meerwaarde om één specifiek non-water hockeyconcept op verschillende ondergronden aan te leggen?

Terwijl ik dit stukje tik, is het buiten –en we praten over half september, 30 graden. Dan lijkt het mij toch gewoon heel comfortabel om eerst wat water over dat veld te sproeien en we hebben fantastische oplossing om dit op een relatief duurzame wijze te doen via het opvangen en hergebruiken van water.

Hein van Iersel
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!